

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 4T/7/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110010079
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7110010079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.1.2014 predseda senátu JUDr. Ladislav Bujňák a členovia senátu Mgr. Anna Palenčárová a Emília Hajduová takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku obžalovaného

G.. A. L. - nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L., ul. B. č. X

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I. pre skutok, ktorý mal spáchať tak,

že

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, F. č. X dňa 26.04.2000 ako splnomocnený zástupca spol. V., s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za I. štvrtrok roku 2000 neoprávnene uplatnil DPH na vstupe z fiktívnych dodávateľských faktúr č. 1/2000, p. č. 00049 zo dňa 10.01.2000 na sumu 799.500,-Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000, fa. č. 0022000, p. č. 00050 zo dňa 20.02.2000 na sumu 713.400,- Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000, fa. č. 0032000 p. č. 00051 zo dňa 15.03.2000 na sumu 824.100,-Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000 všetky v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K., s.r.o. L., pričom v súvislosti s vykonanou kontrolou Daňového úradu Košice I v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 13.01.2004 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2003 týkajúceho sa rozhodnutia na dodatočný dorub DPH za I štvrtrok 2000 boli uvedené faktúry nahradené ďalšími fiktívnymi faktúrami dodávateľa spol. A., s.r.o. L., ktoré mali byť vystavené v dňoch 16.01.2000, 19.02.2000 a 08.03.2000 v rovnakých sumách, všetky uhradené v hotovosti vrátane DPH, v rovnakých dňoch, teda v uvedenom daňovom priznaní k DPH uplatnil DPH na vstupe bez uskutočneného zdaniteľného plnenia a tak skrátil vo vzťahu k štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 437.000,-Sk

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, F. č. X dňa 26.01.2001 ako splnomocnený zástupca spol. V., s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za IV. štvrtrok roku 2000 neoprávnene uplatnil DPH na vstupe z fiktívnej dodávateľskej faktúry č. 0010/2000, p. č. XXXXXX zo dňa 14.10.2000 vo výške 829.619,-Sk ktorá mala byť uhradená 31.10.2000, v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K., s.r.o. L., pričom v súvislosti s vykonanou kontrolou Daňového úradu Košice I v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 13.01.2004 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2003 týkajúceho sa rozhodnutia na dodatočný dorub DPH za IV. štvrtrok 2000 bola uvedená faktúra nahradená ďalšou fiktívnou faktúrou dodávateľa spol. A., s.r.o. L., ktorá mala byť vystavená dňa 26.10.2000 v rovnakej sume a uhradená v hotovosti vrátane DPH, taktiež 31.10.2000, teda v uvedenom daňovom priznaní k DPH si uplatnil DPH na vstupe bez uskutočniteľného zdaniteľného plnenia a tak skrátil DPH vo vzťahu k štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 155.132,-Sk

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, F. č. X dňa 03.04.2001 ako splnomocnený zástupca spol. V., s.r.o. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnických osôb v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2000 vykázal nulovú daňovú povinnosť, pričom počas vykonanej daňovej kontroly dane s príjmov právnických osôb za uvedené obdobie bola predložená dňa 13.08.2003 ku kontrole dodávateľská faktúra č. 1/12/2000 zo dňa 15.12.2000 od dodávateľa B.. C. M., ul. O. č. XX L. vo výške 1.239.040,-Sk, ktorá mala byť uhradená 15.12.2000 pričom B.. M. ako podnikateľský subjekt za roky 1999 až 2002 podával na Daňovom úrade čestné prehlásenia o tom, že nemal žiadne príjmy z podnikania, čím nebolo preukázané vynaloženie nákladov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov a zároveň dodatočne počas kontroly boli predložené dodávateľské faktúry od spoločnosti A., s.r.o. L., vystavené v dobe od 16.01.2000 do 26.10.2000 v celkovej výške 2.574.487,- Sk bez DPH, pričom nebolo preukázané, že došlo k plneniu zo strany spol. A., s.r.o. a výdavok bol Daňovému úradu Košice I uznaný za nepreukázaný a náklady vyplývajúce z nepreukázaného plnenia formou odpisov z technického zhodnotenia budovy vo výške 64.362,-Sk považoval správca dane za neuznané výdavky, pričom vzhľadom k vyčíslenému základu dane Daňovým úradom Košice I pri kontrole zistené skrátené dane z príjmov právnických osôb a tak skrátil daň z príjmov právnických osôb vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 325.700,- Sk,

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, F. č. X dňa 03.04.2002 ako splnomocnený zástupca spol. V., s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnickej osoby v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 vykázal nulovú daňovú povinnosť, pričom v súvislosti s vykonanou komplexnou kontrolou Daňového úradu Košice I v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 09.12.2003 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 27.10.2003 týkajúceho sa rozdielu na dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 bola predložená dodávateľská faktúra č. 0142001 zo dňa 17.12.2001 od dodávateľa G. H. - M., L. č. X Košice vo výške 3.207.800,-Sk ktorá mala byť uhradená dňa 15.01.2002, pričom G. H. ako podnikateľský subjekt od roku 1998 nepodával daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb ani k DPH a jeho sídlo je neznáme, čo bolo zistené Daňovým úradom Košice I, čím nebolo preukázané vynaloženie nákladov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, pričom vzhľadom k vyčísleniu základu dane Daňovým úradom Košice I pri kontrole bolo zistené skrátenie dane z príjmov právnických osôb a tak skrátil daň z príjmov právnických osôb vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 937.280,-Sk

čím takto celkovo svojim konaním skrátil daň vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 1.855.112,- Sk (61.578,44 €)

- v ktorom prokurátor vidí trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148/1,4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného v čase spáchania činu

o s l o b o b o d z u j e

- pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I. (ďalej len súd) obdržal dňa 30.12.2005 od Okresnej prokuratúry Košice I. (ďalej len OP) pod sp. zn. 2Pv 1121/2004 obžalobu na G.. A. L. pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku ktorá je vedená na súde pod sp. zn. 4T 94/2005 (na č. I. 308).

Súd na hlavnom pojednávaní (ďalej len HP) vypočul obžalovaného G.. A. L. (ďalej len obžalovaný) (na č. I. 342), svedka - poškodeného C.. K. T. (na č. I. 342), splnomocnenca za Daňový úrad Košice, kontrolórku Daňového úradu Košice B.. H. K. (na č. I. 344), A. R., rod. V. (na č. I. 346), Y. T. (na č. I. 347) a na základe zisteného skutkového stavu odročil HP na neurčito s tým, že do konania bol pribratý znalec z odboru účtovníctva a ekonomiky s cieľom objasniť, či došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Po vypracovaní a doručení znaleckého posudku č. 3/2007 (na č. I. 356) znalkyňou B.. H. D. súd na HP dňa 11.4.2007 (na č. I. 368) podľa § 221 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec OP na došetrenie, nakoľko doposiaľ vykonané dôkazy poukazovali na zmenu okolností prípadu, ktoré bolo potrebné v ďalšom konaní vyšetriť

v prípravnom konaní tak, ako je to uvedené v uznesení súdu (na č. I. 372 -374) spolu s určením 9 úloh, ktoré bolo potrebné v prípravnom konaní vykonať.

Proti tomuto uzneseniu podala OP sťažnosť, ktorú následne písomne zobrala späť (na č. I. 376).

Dňa 20.1.2010 súd pod tou istou sp. zn. 2Pv 1121/2004 obdržal od OP identickú obžalobu (na č. I. 498) na obžalovaného pre už vyššie uvedený trestný čin, ktorý je vedený na súde pod sp. zn. 4T 7/2010, t. j. ide o ten istý trestný čin a tie isté skutky.

Keďže podľa názoru súdu neboli opätovne v prípravnom konaní dôsledne vykonané úkony naznačené v uznesení zo dňa 11.4.2007, t. j. boli zistené závažné procesné chyby súd na neverejnom zasadnutí dňa 11.2.2010 (na č. I. 520) podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. poriadku odmietol túto obžalobu, proti čomu podala OP sťažnosť, ktorej Krajský súd v Košiciach vyhovel a svojim uznesením sp. zn. 5To 23/2010 zo dňa 30.6.2010 (na č. I. 535) zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol z dôvodov uvedených v tomto uznesení.

Súd na základe vyššie uvedeného vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného, svedkov, prečítaním výpovedí svedkov, prečítaním listinných dôkazov a zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Prehľad vykonaných dôkazov

Obžalovaný na HP dňa 29.5.2006 (na č. I. 342 -344) vypovedal k jednotlivým bodom obžaloby, spáchanie skutkov tak, ako sú uvedené v obžalobnom návrhu poprel. Ohľadom zámeny sporných faktúr vypovedal, že faktúry od spol. A. s. r. o., ktoré nahrádzali faktúry od spol. K. s. r. o. boli predložené Daňového úradu Košice (DÚ) z toho dôvodu, že najprv bolo za spoločnosť V. s. r. o. L. (ďalej len V.) podané nulové daňové priznanie, pretože im chýbali viaceré faktúry a faktúry od spol. K. sa na DÚ ocitli náhodou, t. j. v bode 1, 2 obžalobného návrhu. K bodu 3 obžalobného návrhu uviedol, že práce boli vykonané dodávateľom B.. M., čo by mal potvrdiť jeho syn Q. M.. K bodu 4 vypovedal, že podal na DÚ za rok 2001 daňové priznanie s nulovou hodnotou, pretože neboli pripravené doklady k daňovému priznaniu. Záverom uviedol, že daňové kontroly boli dve, záverečné protokoly však on nepodpisoval, nie je si vedomý, že by postupoval protizákonne, pričom uviedol, že jedinou jeho chybou bolo, že všetky doklady, ktoré boli od neho požadované, predložil neskôr a všetky nezrovnalosti mali byť vyriešené B.. R. G..

Na HP dňa 1.2.2011 (na č. I. 555) využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedok - poškodený C.. K. T. ako právny zástupca DÚ vo svojej výpovedi z prípravného konania na č. I. (36 -39) a z HP (na č. I. 342), ktorú súd po súhlase procesných strán prečítal uviedol, že náhradu škody nežiada a že táto sa bude vymáhať v rámci exekučného konania.

Svedkyňa B.. H. K. na HP (na č. I. 344, resp. 556) vypovedala, že ako daňová kontrolórka vykonala u daňového subjektu V. komplexnú daňovú kontrolu týkajúcu sa daní z príjmov právnických osôb, daní z pridanej hodnoty a daní zo závislej činnosti za roky 2000 a 2001 a v celom rozsahu sa odvolala na závery protokolu o daňovej kontrole. Ako štatutár podľa nej za V. vystupoval obžalovaný a podklady pre daňovú kontrolu mal predkladať v rôznom časovom rozpätí obžalovaný a na základe týchto bolo zistené, že niektoré nezodpovedajú skutočnosti. Pre objektivizáciu stavu veci preverovali formou dožiadania aj spoločnosti K. a A.. Kontrolu malo DÚ od 6.6.2003 do 1.10.2003 a keďže obžalovaný nebol zapísaný v obchodnom registri, doniesol nejaký doklad, že pán T. je vymazaný a on sa stáva kompetentný, čo svedkyňa akceptovala. Nemala vedomosť o tom, či bola povinná skúmať pravosť predloženej listiny, či je, alebo nie je konateľom spoločnosti. Vypovedala, že daňovú kontrolu nerobila sama, avšak kontrolu dane z pridanej hodnoty nevykonávala ona a na otázky, aby uviedla výsledky kontroly a ďalšie okolnosti, ktoré by objektivizovali skutočnosti uvedené v obžalobnom návrhu, na odstup času si už nepamätala, pričom nevedela uviesť ani mená ďalších kolegyň, ktoré s ňou vykonávali kontrolu.

Svedkyňa A. R., rod. V. vo svojej výpovedi z HP (na č. I. 346 - 347) a z PK (na č. I. 389 - 391), ktorú súd po súhlase procesných strán prečítal uviedla, že od roku 1999 bola konateľkou V. a toto konateľstvo malo byť len dočasné. Následne zistila, že až do januára 2002 bola konateľkou a žiadala obžalovaného, aby sa toto zmenilo, nakoľko bola stále zapísaná v obchodnom registri. Niekedy v roku 2000 obžalovaného požiadala, aby jej konateľstvo zrušil a za tým účelom boli za C.. Q. L., ktorý mal spísať zápisnicu o valnom zhromaždení. Po tomto si myslela, že je vec ukončená, no asi o rok sa dozvedela, že je naďalej konateľkou spoločnosti. Sama osobne za spoločnosť nikdy nekonala, nepodávala daňové priznanie a ako sama uviedla, svoje konateľstvo sa jej podarilo ukončiť až v januári 2002. Za spoločnosť formálne

vystupoval obžalovaný, na čo mal vystavené poverenie zo dňa 2.5.1999 (na č. I. 79), pričom však uviedla, že podpis nie je jej, lebo sa podpisuje inak, ešte pod dievčenským menom V.. Čo sa týka vyhlásenia pristupujúceho spoločníka z roku 2001, v ktorom je uvedené, že nie je zodpovedná za žiadne úkony súvisiace s V., ale je zodpovedný obžalovaný vypovedala, že toto má doma, je ochotná ho poskytnúť súdu, čo sa však nestalo. Ďalej vypovedala, že po nej, ako štatutár mal nastúpiť pán T..

Svedok Y. T. na HP (na č. I. 347, resp. 557) vypovedal, že bol konateľom V. od 28.1.2002 do roku 2003, keď V. prebral od A. R., rod. V.. Staral sa o chod firmy, avšak účtovníctvo vykonávala pani O. a to za roky 2000 až 2003. Zo spoločnosti V. odišiel pre nezhody s obžalovaným. Počas jeho pôsobenia účtovné doklady a daňové priznania mala robiť pani O.. Na presné dátumy zápisu a výmazu z obchodného registra si už nepamätal, a v čase, keď nastúpil do V. reštaurácia nefungovala a nespomína si ani na spoločnosť A.. Neprišiel do styku ani s firmou B.. M. ani s firmou G. H..

Prítomný obžalovaný sa po výsluchu tohto svedka vyjadril, že tento bol konateľom v roku 2001 a spoločnosť V. už prevádzkovala pivovar I. a reštauráciu. Rekonštrukcia reštaurácie bola vykonaná v roku 1999 a 2000, v roku 2001 boli tieto zariadenia v prevádzke. Čo sa týka zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia a jeho prehlásenia zo dňa 2.5.2003 (na č. I. 271) tak, ako to oznámil polícii, mal prísť za ním obžalovaný, ktorý mu odovzdal nepodpísané listiny, ktoré sa nikdy neuskutočnilo. Aký bol cieľ konania obžalovaného, uviesť nevedel. Na otázku obhajcu, či podpisoval daňové priznania za rok 2001 a 2002 vypovedal, že si už presne nepamätá, ktorý to bol rok, ale myslí si, že podpisy sú jeho. Znova zopakoval, že účtovníctvo vykonávala pani O. a táto mala aj vyplňať aj daňové priznania, ktoré išli na DÚ a táto ich mala vypisovať aj za roky 2000 - 2003.

Svedok W. E. na HP (na č. I. 677) vypovedal, že už si nepamätá, od kedy je konateľom spoločnosti A., on nepodnikal, urobili z neho „bieleho koňa“. Kto to bol uviesť nevedel, na jeho meno bolo viacero firiem, ktoré sú už zrušené, alebo zanikli. Všetci dookola, mená uviesť nevedel, brali veľké peniaze, jemu nedali nič. Žiadne faktúry nepodpisoval, ani žiadne daňové priznania, za nevyplatenie leasingovej zmluvy bol vo výkone trestu. Prítomného obžalovaného nikdy nevidel a podľa neho firma A. žiadne rekonštrukčné práce v pivárni I. v roku 2000 - 2001 nevykonávala.

Svedkyňa B.. R. G. na HP (na č. I. 563) uviedla, že obžalovaného pozná od roku 2002, kedy sa prostredníctvom svojej s. r. o. stala 25% spoluvlastníkom V.. O spoločnosť sa staral obžalovaný, účtovníctvo viedla pani O.. V čase, keď kupovala podiel v spoločnosti prebiehala v tejto daňová kontrola, ktorá nebola ukončená. Vedela, že je nejaký problém, lebo z DÚ boli doručené dva výmery s pokutami za nespoločnosť vo výške asi 600 tisíc Sk. Výsledky daňových kontrol vyšli najavo až koncom roka 2003 a začiatkom roka 2004, keď došli výmery o daňových nedoplatkoch a ona bola v postavení konateľky V.. Písala odvolania na výsledky kontroly, avšak tieto DÚ neakceptoval. Podľa jej výpovede je konateľkou od novembra roku 2003 až doteraz. Ďalej vypovedala, že oficiálne jej neboli odovzdané medzi ňou a obžalovaným doklady V., našla však vo firme nejaké stavebné výkresy, dodávateľské zmluvy, avšak účtovné doklady v tom čase neboli vo firme. Následne jej boli doručené protokoly o ukončení daňovej kontroly. Do spoločnosti vstúpila na základe osobných skúseností svojho manžela, avšak o predchádzajúcich podnikateľských aktivitách V. nevedela a nevedela uviesť ani skutočnosti týkajúce sa spoločnosti A. a K., nevedela sa vyjadriť k menám B.. M. a G. H., tieto názvy pozná iba z protokolu o daňovej kontrole.

Svedok C. R. vo svojej výpovedi z prípravného konania (na č. I. 55-57), ktorú súd so súhlasom procesných strán prečítal, uviedol len všeobecné skutočnosti ohľadne obžalovaného, ktorého keď poznal považoval za spoľahlivého človeka a vie o tom, že jeho budúca manželka A. V. (R.) mala vstúpiť do V.. V podstate zopakoval to, čo uviedla vo svojej výpovedi jeho manželka - svedkyňa A. R..

Keďže jeho výsluch bol vykonaný pred vznesením obvinenia, súd na tento dôkaz nebude prihliadať a zápisnica na č. I. 347 - 348 nie je v spisovom materiály.

Svedkyňa C.. L. O. na HP (č. I. 567) vypovedala, že bola v spoločnosti W. s. r. o. L. a okrem iného od jej založenia od roku 2000, ktorá sa zaoberá spracovaním ekonomickej agendy malých a stredných podnikov. Spracovávala účtovníctvo aj pre V.. Doklady od V. buď prevzala osobne od zamestnancov V., alebo jej boli doručené väčšinou obžalovaným. Má vedomosť o tom, že spoločnosť V. obchodovala aj so spoločnosťou K. a A.. Čo sa týka konkrétnych faktúr pre ňu ako účtovnú spoločnosť, všetky doklady boli zaúčtované podľa povahy obsahu daného dokladu a nebolo ich povinnosťou bližšie skúmať tieto doklady. Z hľadiska účtovného boli tieto doklady bez dát a nebolo povinnosťou skúmať pôvod dokladov. Pokiaľ sa mala vyjadriť o reštaurácii a pivárni I. tak si pamätala, že táto nehnuteľnosť bola kúpená v roku 1998, alebo v roku 1999 a prevádzka bola otvorená až po ukončení rekonštrukčných prác v roku 2002, alebo v roku 2003, avšak bližšie okolnosti si nepamätala. Na otázku, či jej firma vykonávala daňové priznania za firmu V. v roku 2000 - 2003 vypovedala, že pripravili podklady pre spracovanie daňového priznania a účtovnej závierky, za rok 2002 spracoval daňové priznanie pán B.. L. na ul. X. v L.. Ďalej

vypovedala, že vždy spracovávajú výsledky k daňovému priznaniu, avšak otázka, či boli predložené správcovi dane t. j. DÚ, to si už rieši každá spoločnosť sama a to aj v tomto prípade. Ako by reagovalo DÚ, ak by výsledná súvaha nebola súčasťou daňového priznania, vypovedala, že DÚ reaguje najneskôr do 30.6. príslušného zdaňovacieho obdobia a v každom prípade by reagoval na absenciu výkazov.

Svedkyňa C. D. na HP (na č. I. 566) vypovedala, že si nepamätá presne odkedy dokedy bola konateľkou spoločnosti K., ale bola spoločníčkou tejto firmy spolu s obžalovaným. Nevedela uviesť, ani odkedy dokedy táto spoločnosť vykonávala podnikateľskú činnosť, lebo ona v tejto spoločnosti fyzicky nerobila nič, len figurovala ako konateľ spoločnosti, činnosť vykonával obžalovaný. Na objasnenie uviedla, že v spoločnosti bola preto, lebo jedným zo spoločníkov bola talianska spoločnosť, ktorej názov nevedela uviesť a chceli tam mať človeka, ktorý vie komunikovať v taliančine, stala sa tak konateľom spolu s obžalovaným, pretože ovláda taliansky jazyk. Nemá vedomosť o tom, že spoločnosť K. obchodovala s V. a nič jej táto spoločnosť nehovorí. Neprichádzala do styku s účtovnými dokladmi, celé účtovníctvo mal na starosti obžalovaný, resp. K. K. so sídlom L., L. č. XX, avšak sídlo je už asi zmenené, nejaké doklady boli v likvidácii u nej, avšak nevie, či sú kompletne.

Svedok C.. F. R. vo svojej výpovedi z prípravného konania (na č. I. 392-394), ktorú súd po súhlase procesných strán prečítal uviedol, že bol Krajským súdom v Košiciach ustanovený za predbežného správcu konkurznej podstaty spoločnosti K., v rámci svojho konania požiadaval menovanú spoločnosť, zastúpenú likvidátorkou spoločnosti C. D., ktoré mu boli po urgenciách predložené. Vykonal šetrenie k stavom účtov spoločnosti a zistil, že táto spoločnosť nemá žiadny majetok a Krajský súd v Košiciach uznesením konkurzné konanie zastavil.

Svedok Q. M. vo svojej výpovedi z prípravného konania (na č. I. 404-406), ktorú súd so súhlasom procesných strán prečítal uviedol, že k podnikateľskej činnosti svojho otca B.. C. M. sa nevie vyjadriť, ani on ani jeho brat C., nakoľko keď sa ich otec rozviedol s ich matkou stretávali sa minimálne, možno raz za tri roky. Nemá vedomosť o tom, žeby jeho otec predkladal DÚ prehlásenia, ani nevie o tom, že posledné dva roky už nevykonáva žiadnu činnosť, ani o tom, či niečo robil pre osobu obžalovaného, alebo jeho spoločnosti.

Znalkyňa B.. H. D. na HP (na č. I. 677) (viď prepis nahrávania z HP zo dňa 23.1.2014) vypovedala, že trvá na záveroch svojho znaleckého dokazovania tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku na č. I. 356 - 364. Na položené otázky bolo obtiažne odpovedať, nakoľko v V. sa vystriedalo veľa ľudí. Konateľmi spoločnosti boli A. R., neskôr jej manžel C. R. a neskôr Y. T.. Nevedela posúdiť, či V. predložila daňovej kontrole na DPH za 1. štvrtrok 2000 originálne dodávateľské faktúry a doklady o ich zaplatení od firmy K., ale doklady, ktoré jej boli predložené k znaleckému posudku spĺňali predpísané náležitosti v zmysle zákona o účtovníctve. Potvrdila, že A. R. bola konateľom V., obžalovaný bol zapísaný až v januári 2002. Do tohto času bola konateľkou pani R., rod. V.. Zistiť súvislosti medzi firmou K. a A. so spoločnosťou V. je možné a javí sa tento obchodný vzťah ako klasický, či predmetné firmy boli personálne prepojené sa z predložených dokladov nedalo posúdiť. V spoločnosti A. bolo zaplatené za dodávku materiálu, takže ak došlo k fyzickej úhrade, tak potom firma A. vystavila faktúry oprávnené. K otázke dodávateľskej faktúry vo výške 1 239 040,-Sk od B.. M., ktorá mala byť použitá V. na uskutočnenie zdaniteľného plnenia uviedla, že DÚ bolo zistené, že B.. C. M. za inkriminované obdobie podával len čestné vyhlásenie o tom, že nepodnikal od roku 1999 až po rok 2002. Uviedla však, že čestné vyhlásenia za uvedené roky boli podané až 7.10.2002. Na priložených prehláseniach vôbec nie je pečiatka príslušného DÚ, ktorý tieto dokumenty prevzal. Čestné prehlásenie za rok 2002 s dátumom 1.1.2003 bolo podané 20.11.2002 na DÚ, t. z., že až po jeho smrti, nakoľko zomrel 23.10.2002. V prípade, že by sa potvrdila pravosť vyššie uvedenej faktúry vystavenej B.. C. M., tak v tom prípade by B.. C. M. uviedol nesprávne informácie na DÚ ohľadom svojho podnikania. K otázke predložených dokladov a skutočností, či pán H. bol povinný podať daňové priznanie za odberateľskú faktúru V. č. 14 vypovedala, že nemala k tomu doklady a teda sú tu alternatívy, že buď práce pán H. vykonal a v tom prípade mal povinnosť podať daňové priznanie a zdaniť svoje príjmy, alebo práce nevykonal a len vystavil faktúru a v tom prípade V. nemala nárok na odpočet DPH. V prípade, že firma A. alebo K. nepodala daňové priznania a nepriznala svoje príjmy, to ešte neznamená, že tieto firmy príjmy nedosiahli, predmetnú činnosť nezrealizovali a nevyplývala im povinnosť podať daňové priznanie. Dodatkom k spoločenskej zmluve bola prejavovaná vôľa, aby sa obžalovaný stal konateľom V., ale čo sa týka obchodného registra zapísaný nebol, čiže k tomu nedošlo. Podľa znalkyne kto bol povinný a právne zodpovedný podať daňové priznania za V. za jednotlivé obdobia tak, ako sú uvedené v obžalobnom návrhu znalkyňa odpovedala, že právne sú vždy zodpovední konatelia, t.j. v tomto prípade pani V. neskôr R. do 28.1.2002, neskôr jej manžel a neskôr jej ďalší konateľ Y. T..

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkyňou B.. R. G. (na č. I. 385 - 386) je zrejme len to, že obaja sa poznajú, že obžalovaný neodovzdal účtovné doklady, lebo boli u pani

O. a priznal, že relevantné faktúry boli vymenené pred daňovou kontrolou, keďže boli zle zaúčtované. Spoločnosť K. nevykonávala rekonštrukčné práce a nemali slúžiť ako podklad pre DÚ.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácie medzi obžalovaným a svedkom W. E. (na č. I. 387-388) vyplýva, že títo sa navzájom nepoznajú a že svedok nevykonával pre V. žiadne práce a nevystavoval žiadne faktúry. Z prečítanej správy Daňového úradu Košice II. (na č. I. .58) vyplýva, že tento DÚ odpovedal polícii na dožiadanie ohľadne G. H. o tom, že tento daňový subjekt podal naposledy daňové priznanie na daň z príjmu FO za rok 1997. Čestné prehlásenie o svojich príjmoch menovaný nepodal a nepodal ani čestné prehlásenie o tom, že nepodnikal.

Z prečítaných listín DÚ Košice I. ohľadom daňovej kontroly V. (na č. I. 59 - 130, 136 - 270, 417- 470) vyplýva, že DÚ na základe poverenia vykonal daňovú kontrolu V. spolu s protokolmi o daňovej kontrole, výzvam pre V., zápisnici o prejednaní kontroly a ďalších dokladov súvisiacich s vykonanou daňovou kontrolou.

Prečítané vyjadrenie svedka Y. T. s prílohami predloženými svedkom (na č. I. 271 - 277) je svedkom adresované polícii ohľadne jemu odovzdaných nepodpísaných listín z valného zhromaždenia, ktoré sa neuskutočnilo.

Výpisy z obchodného registra (na č. I. 278 - 297, 482 - 486) svedčia o tom, že konateľmi spoločnosti V. boli od 21.4.1999 do 27.1.2002 A. R., následne od 27.1.2002 do 2.11.2003 svedok Y. T. a po ňom od 3.11.2003 B.. R. G., ako aj, že konateľom spoločnosti K. od 1.12.1994, okrem iných aj obžalovaný a v spoločnosti A. od 7.10.1999 W. E..

Z prečítaného úradného záznamu (na č. I. 298) je zrejme, že osoba B.. C. M. zomrela dňa 23.10.2002. Z vyhlásenia pristupujúceho spoločníka (na č. I. 349d, 415) zo dňa 27.7.2001(jedná sa o totožné vyhlásenia) je zrejme, že obžalovaný od 15.7.1999 uvádza, že konateľka A. V., (R.) nevykonávala svoju činnosť a akúkoľvek zodpovednosť preberá obžalovaný na seba. Vyhlásenie je vydané na žiadosť konateľky A. V. (Barníkovej).

Z prečítaného dodatku k spoločenskej zmluve (na č. I. 416) zo dňa 20.8.2002 je v časti 4 bod b/ uvedené, že dôjde k výmazu konateľa T. a zapíše sa konateľ obžalovaný.

Z prečítaných správ z pátrania po svedkovi H. (na č. I. 471 - 476) a po svedkovi D. (na č. I. 477 - 481) vyplýva, že pátranie po týchto svedkoch bolo neúspešné a na týchto je v iných trestných veciach vydaný príkaz na zatknutie.

Z odpisu z RT obžalovaného (na č. I. 487, resp. 674) je zrejme, že tento bol doposiaľ 4x súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom OS Košice II. sp. zn. 7T 64/2007 zo dňa 17.1.2008 pre trestný čin skrátenia dane a poisťného podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku, za čo mu bol uložený podmienený trest vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou vo výmere 3 rokov. V ostatných 3 prípadoch sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z miesta trvalého bydliska (na č. I. 488) je hodnotený všeobecne.

K oslobodzujúcemu rozsudku

Súd na základe vykonaného dokazovania podľa názoru súdu dostatočného pre náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku dospel k záveru o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I.

Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie neviny upravenej v § 2 ods. 4 Tr. poriadku vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech, teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti, rovnako ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodit' záver, že také tvrdenie je nepravdivé, odsudzujúci rozsudok môže byť pri tom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, že vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285 Tr. poriadku. V kontradiktórnom súdnom procese pritom takéto dôkazné bremeno nepochybne spočíva na OP. Aplikujúc uvedené súd dospel k záveru, že v tomto prejednávanom prípade orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku tak, ako je uvedený v obžalobnom návrhu a i keď sa vyjadril k jednotlivým bodom a uviedol, že všetko ohľadne V. zabezpečoval a dodával on, i napriek tomu, že nebol konateľom spoločnosti. Čo sa týka zámeny sporných faktúr, tieto nahradil inými, nakoľko nepatrili k zdaňovaciemu obdobiu a jediná svoju vinu vidí v tom, že tieto zámeny dokladov nevykonal včas.

Zástupca za poškodenú stranu DÚ C.. K. T. sa vyjadril len vo vzťahu ku škode, ktorá sa bude vymáhať cestou exekučného konania.

Svedkyňa B.. H. K. ako daňová kontrolórka, ktorá okrem iných vykonala daňovú kontrolu v V. vypovedala, že daňovú kontrolu vykonali v rôznych časových horizontoch, pričom potvrdila, že obžalovaný bol podľa nej na základe dodatku k spoločenskej zmluve zo dňa 20.8.2002 konateľom spoločnosti, nakoľko pán Y. Habina mal byť vymazaný. Mala za to, že týmto oprávneným subjektom je obžalovaný. Sama priznala, že kontrolu na DPH vykonávala iná pracovníčka nie ona, preto sa nevie vyjadriť bližšie k tejto skutočnosti a to aj z toho hľadiska, že už si na odstup času na jednotlivé podrobnosti nepamätala.

Z výpovede svedkyne A. R. rod. V. je zrejmé len to, že potvrdila skutočnosť, že v čase, ktorý sa vzťahuje na podanie daňových priznaní tak, ako sú uvedené v obžalobnom návrhu, bola ešte konateľkou V. i keď si myslela, že nie je konateľkou a to i napriek tomu, že jej obžalovaný na jej požiadanie vydal vyhlásenie pristupujúceho spoločníka (na č. I. 349d, resp. XXX) zo dňa 27.7.2001 s tým, že od 15.7.1999 ona ako konateľka nevykonáva žiadnu činnosť. Uvedené vyhlásenie je podľa súdu z právneho hľadiska irelevantné, nakoľko nemohol obžalovaný na seba prevziať viacero práv ako mala samotná konateľka spoločnosti svedkyňa A. V.(R.). Spochybnené je aj poverenie zo dňa 2.5.1999 (na č. I. 97), ktorým konateľka A. Ciberejová (R.) poverila obžalovaného konať v mene V., keďže táto vo svojich výpovediach spochybnila, že by toto poverenie podpísala, keďže sa nejedná o jej podpis, teda že podpis nie je jej. Kto bol v rozhodnom čase konateľom V. a kto bol povinný a právne zodpovedný podať daňové priznanie za V. v rozhodnom čase, t. j., že to boli vždy konatelia v tomto prípade pani V. (R.), jej manžel a neskôr pán T. potvrdila vo svojej výpovedi aj znalkyňa B.. H. D.. Navyše, tieto listinné dôkazy nie sú z pohľadu súdu vierohodné, nakoľko sa jedná o fotokópie, ktoré nie sú ničím a nikým overené, že sú totožné s originálom (na č. I. 349d, resp. 415).

Obrana obžalovaného, že nespáchal daný skutok, je potvrdená priamym dôkazom a to svedeckou výpoveďou Y. T., ktorý vypovedal, že bol konateľom V. od 28.1.2002 do roku 2003 a V. prevzal po A. R. a nie po obžalovanom. Taktiež priznal, že podpísal daňové priznania za rok 2001 - 2002 i keď si už presne nepamätal presné dátumy, ale že sú to jeho podpisy nepoprel. Potvrdil, že účtovníctvo vykonávala pani O..

Svedok W. E. si už nepamätal, v akom čase bol konateľom spoločnosti A., on nepodnikal, iní podnikatelia, ktorých mená nepozná, urobili z neho „bieleho koňa“, nič nepodpisoval a obžalovaného nikdy nevidel. Uvedená svedecká výpoveď nemá vo vzťahu k prejednávanej veci žiadnu výpovednú hodnotu i cez to všetko, že z pohľadu obžaloby mala túto výpovednú hodnotu mať. Svedok vypovedal, že spoločnosť A. nevykonávala žiadnu činnosť, nič nefakturovala a obžalovaného nepozná a to preto, že faktúry uvedené v bode 1, 2 a 3 obžalobného návrhu sú z obdobia, keď tento svedok nebol spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti, keďže podľa Obchodného registra sa tak stalo až 11.12.2000 (na č. I. 294), t. j. preto je jeho svedecká výpoveď nulitná. Vykonaná konfrontácia medzi ním a obžalovaným potvrdila skutočnosť, že obaja sa navzájom nepoznajú a že svedok pre V. nevykonával žiadne práce a nevystavoval žiadne faktúry.

Svedkyňa B.. R. G. potvrdila len skutočnosti ohľadne daňových kontrol a že kontrola DÚ zistila nejaké nedostatky, ktoré vyplývali z protokolu, ktoré obdržala už ako konateľka V.. Ani vykonaná konfrontácia medzi ňou a obžalovaným neprinesla požadované relevantné skutočnosti okrem tých, že obaja sa poznajú a že účtovné doklady sú u pani O. a že faktúry boli zle zaúčtované.

Na svedeckú výpoveď C. R. ako dôkaz súd neprihliadol, lebo bola vykonaná nezákonným spôsobom a z jej obsahu aj tak nevyplývajú relevantné skutočnosti použiteľné pre toto konanie, keďže vo svojej výpovedi v podstate potvrdil len skutočnosti uvedené jeho manželkou.

I keď svedkyňa C.. L. O. vypovedala, že účtovné doklady od V. prevzala od zamestnancov V., alebo od obžalovaného, nebolo jej povinnosťou bližšie skúmať tieto doklady. Potvrdila, že V. obchodovala so spoločnosťami K. a A., ale v akých súvislostiach uviesť nevedela. Z účtovného hľadiska nemala povinnosť toto skúmať. Ohľadne reštaurácie a pivárne I. uviedla, že si už bližšie okolnosti nepamätá. Podklady pre daňové priznania za roky 2000 - 2003 pripravila jej spoločnosť pre ďalšie spracovanie, avšak ich predloženie DÚ si už riešila každá spoločnosť sama a tak sa stalo aj v prípade V.. Ak boli nejaké nezrovnalosti, tak to mal avizovať DÚ.

Svedkyňa C. D. síce potvrdila, že bola spoločníčkou s obžalovaným v spoločnosti K., avšak nič podstatné k prejednávanej veci uviesť nevedela. Jej činnosť bola obmedzená len na komunikáciu v taliančine, ktorú ovládala, ale nepotvrdila obchodné kontakty spoločnosti K. s V. a nič jej toto obchodné meno nehovorilo. Svedkovia C.. F. R. a Q. M. nič podstatné k meritu prejednávanej veci nevedeli uviesť. Svedok M. nemal vedomosť, či jeho otec B.. C. M. predkladal na DÚ nejaké prehlásenia o nevykonávaní podnikateľskej činnosti a či mal vykonávať nejaké práce pre obžalovaného resp. V..

Znalkyňa B.. H. D. jednoznačne vymedzila právnu zodpovednosť v ekonomickej oblasti V. vo vzťahu k prejednaným skutkom a to nie k osobe obžalovaného, ale k iným osobám tak, ako je to uvedené v jej výpovedi, resp. v záveroch znaleckého posudku a to podľa jednotlivých rokov t. j. aj zodpovednosť za

podávanie v obžalobe uvedených daňových priznaní na DÚ. Znalčka síce potvrdila kolobeh účtovných dokladov, avšak potvrdila aj tú skutočnosť, že z dôvodu absencie ďalších účtovných dokladov, ako sú súvahy a výsledovky, predovšetkým ich originálov, o spôsobe vzniku a ich existencii, nie je možné bez akýchkoľvek pochybností tieto považovať za relevantné. Týmto je spochybnené dokazovanie obžaloby vo vzťahu k prečítaným listinným dôkazom nazhromaždených v prípravnom konaní svedčiacich o úmyselnom konaní obžalovaného pri predkladaní účtovných dokladov tak, ako boli prečítané na HP. Svedkov G. H. a D. D. nebolo možné vypočuť, nakoľko pátranie po týchto osobách bolo neúspešné, t. j. skutok č. 4 v obžalobnom návrhu nebolo možné na HP dostatočne objektivizovať bez vykonania týchto procesných dôkazov.

Súd vychádzajúc z ustanovenia § 148 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného v čase spáchania skutku uvádza, že skrátením dane a poistného sa rozumie vymeranie nižšej dane alebo poistného, aké bol príslušný subjekt povinný odvieť.

Obžaloba vykonaným dokazovaním na HP nepreukázala, že skutky uvedené v obžalobnom návrhu spáchal bez akýchkoľvek pochybností obžalovaný. Súd uvádza, že aj svedok Y. T. priznal, že podpisoval daňové priznania, ďalej, že konateľmi V. boli v rozhodnom čase iné osoby v spisovom materiály súdu i pri daňových kontrolách chýbali originálne účtovné doklady (výslednice a súvahy), čo potvrdila i znalčka a pre neprítomnosť neboli vypočuté viaceré osoby uvádzané v obžalobnom návrhu v procesnom postavení svedka.

Dôvody, ktoré počas HP produkovala obžaloba neobjasnili relevantný podiel na spracovaní daňových podaní V. nielen obžalovaného, ale ani iných osôb v trestno právnej rovine predovšetkým ohľadne motívu konania úmyslu konať protiprávne. Obžalobe sa dokazovaním na HP nepodarilo výsluchom svedkov resp. prečítaním zápisníc svedkov z prípravného konania ani prečítaním listinných dôkazov ustáliť a bez akýchkoľvek pochybností označiť obžalovaného za jediného trestno právne zodpovedného za spáchanie žalovaného skutku, navyše ak nebolo jednoznačne dokázané, že jednotlivé obchodné vzťahy medzi V. a K. A. a spoločnosť H. (M.) boli skutočne aj realizované. Otázne je, či a kedy boli vykonané stavebné práce na reštaurácii a pivárni I. a v akej finančnej hodnote.

Uvedené neobjasnené skutočnosti sú podľa súdu takými skutočnosťami, ktoré majú za následok, že súd má pochybnosti o vine obžalovaného, keďže povinnosť dokazovať vinu obžalovaného je na obžalobe v zmysle zásad kontradiktórneho konania.

Vzhľadom na nedostatok dôkazov svedčiacich proti obžalovanému súd dospel k záveru, o dôkaznej núdzi a preto musel použiť zásadu „in dubio pro reo“ t. j. pochybnosti v prospech páchatel'a a obžalovaného spod obžaloby prokurátora OP oslobodil.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice I.